

KULA-Hedmark – Kongsvinger.

Kongsvinger 20.12.222

Det vises til høringsbrev om «kulturpolitiske landskap av nasjonale interesse i Hedmark – høring». Glommen Mjøsen Skog SA vil innledningsvis uttrykke sin forbauselse over at det i høringsbrevet orienteres både om innspillsrunder og at saken er sendt til bl.a næringsorganisasjoner uten at vi som representant for svært mange skogeiere som berøres, kan se å ha mottatt verken innkalling til innspillsrunder eller mottatt høringsutkastet. Vi står heller ikke på høringslisten.

Innledningsvis er det derfor på sin plass å informere om at Glommen Mjøsen Skog totalt representerer 7200 andelseiere og at vi har mange andelseiere som er skogeiere innenfor de områdene som nå er lagt ut på høring.

Det skrives i høringsbrevet at «KULA-registeret vil være et sentralt kunnskapsgrunnlag og skal signalisere tidlig og tydelig hvilke landskap det bør tas særskilt hensyn til i areal- og sektorplanleggingen». Hensynssoner har ingen formell plass i norsk forvaltning. Hensynssoner inneholder dermed henstillinger uten å resultere i formelle bindinger.

Store deler av Kongsvinger ligger i den norske ulvesona. Dette er det politiske grep som mest målrettet og effektivt har påvirket landskapet i Kongsvinger bort fra det tradisjonelle og over til lite bruk. Det er derfor bemerkelsesverdig at Riksantikvaren mener at kommunen skal ta vare på et landskap som historisk har vært preget av svedjebruk og deretter beite i utmarka i kombinasjon med småskala jordbruk og skogbruk, uten å nevne at forutsetningene for ivaretagelse er totalt endret. Gjeninnføring av ulv og opprettelse av ulvesona har effektivt fjernet alle muligheter for beitedyr i utmark og reduserer også elgstammen kraftig spesielt på Finnskogen. På denne måten har nasjonal politikk fjernet viktige deler av grunnlaget for bosetting og landskapspleie gjennom bruk. Gjengroing og forfall er en helt naturlig konsekvens.

En «hensynssone» der man pålegger grunneier og skogbruket begrensninger og kostnader for å ivareta et kulturlandskap som ulvesona har lagt øde og som går utover det norsk lovverk og skogbrukets egen miljøsertifisering PEFC allerede medfører, blir dermed en ny belastning uten noen form for inntekt eller kompensasjon knyttet til seg. Der det i høringsutkastet forslås at «flatehogst og markberedning bør gjøres på en skånsom måte som tar hensyn til landskapet» bør teksten derfor erstattes med at «flatehogst og markberedning bør drives ihht PEFCs standard».

Svedjekulturen er interessant, men sporene etter den er svært utvisket. Det vil på dette punkt være krevende å ta andre hensyn enn det PEFC krever rundt kartlegging av biologisk interessante områder. En slik henstilling må følges opp med økonomiske bevilgninger fra Riksantikvaren om den skal kunne bli effektiv.

Det er en stor interesse hos flere grunneiere som på eget initiativ og kostnad har ivaretatt og opprettholdt kulturminner relatert til finnekulturen. Det er også store samlinger hos museer og historie-foreninger som dokumenterer og ivaretar historien. Vi mener det vil være mer konstruktivt å framheve dette og spille på lag med de aktive kreftene som finnes lokalt enn å innføre restriksjoner gjennom en hensynssone som ikke har noen formell status.

Hyttebygging er allerede underlagt sterke regulerings-begrensninger. Finnskogen hører ikke med til landets «hete» hytteområder og ytterligere begrensninger utover det som følger av Plan- og bygningsloven vil gjøre utbygging enda mindre interessant.

Vi tror også at de som kjøper og investerer i et gammelt finnetorp gjør dette fordi de er interessert i å ivareta særpreget. En henstilling som det vi finner i KULA-dokumentet vil ha liten betydning. Dersom det er helt spesielle torp som Riksantikvaren mener er av stor nasjonal verdi vil et spesifikt fredningsvedtak for den plassen være bedre enn en generell henstilling gjennom en hensynssone.

Med vennlig hilsen

GLOMMEN MJØSEN SKOG

Olav Geir Tjugum

Vinger-Odal regionstyre

Glommen Mjøsen Skog SA